

آن‌ها (روبات‌ها) مشاغل عادی زیادی را از انسان‌ها خواهند ربود، اما در عوض ماشین‌های هوشمند بیش از پیش به مهندسان و پژوهش‌گران باهوش بیشتری نیاز خواهند یافت.» همچنین، «با این‌که برخی از مشاغل پس از سربرآوردن روبات‌ها نابود خواهند شد، اما میلیون‌ها شغل دیگر در بخش پژوهش و گسترش پدید خواهد آمد.

در صفحه 201 همین شماره در بخشی از مقاله «از امروز برای فردا» می‌خوانیم، «آن‌ها (روبات‌ها) مشاغل عادی زیادی را از انسان‌ها خواهند ربود، اما در عوض ماشین‌های هوشمند بیش از پیش به مهندسان و پژوهش‌گران باهوش بیشتری نیاز خواهند یافت.» همچنین، «با این‌که برخی از مشاغل پس از سربرآوردن روبات‌ها نابود خواهند شد، اما میلیون‌ها شغل دیگر در بخش پژوهش و گسترش پدید خواهد آمد.»

در این صورت، کسانی که به هر روی وارد دانشگاه نخواهند شد، چه سرنوشتی خواهند داشت؟ آیا با گسترش فناوری، طبقه کارگران عادی رفته‌رفته از صحنه حذف خواهد شد؟ آیا چنین چیزی می‌تواند روی دهد و پیامد زیان‌باری نداشته باشد؟ در بخشی از گاو صندوق شماره 154، با عنوان «آهن آدمی!» نیز ضمن اشاره به این دیدگاه عنوان شد که به‌زعم برخی از صاحب‌نظران، هرچند روبات‌ها بسیاری از مشاغلی را که هم‌اینک توسط نیروی‌های انسانی انجام می‌شود از آن‌ها خواهند ربود، اما در عوض شغل‌های جدید دیگری ایجاد خواهند کرد. ولی نکته این‌جا است که گرفتن آن شغل‌های جدید مستلزم تحصیلات آکادمیک است و کارگران عادی نمی‌توانند چنین شغل‌هایی را تصاحب کنند.

کامپیوتر ورلد درباره یکی از نظرسنجی‌هایی که به سفارش دل و اینتل توسط مؤسسه پژوهشی TNS انجام شده است می‌نویسد که 56 درصد شرکت‌کنندگان فناوری را زیان‌بار خوانده‌اند. این نظرسنجی که با شرکت 4764 کارگر از 12 کشور جهان صورت گرفت، در پی دانستن این بود که از دید مردم فناوری در آینده سودمند خواهد بود یا زیان‌بار. طبق گزارش TNS، علت نگرانی این افراد افزایش نقش‌آفرینی فناوری در زندگی است. آن‌ها بر این باورند که گسترش فناوری مردم را از هم جدا می‌کند و از اهمیت آن‌ها در زندگی می‌کاهد. از دید آن‌ها فناوری چنان‌با سرعت پیش می‌رود که مردم نمی‌توانند خود را با آن هماهنگ کنند. این افراد گفته‌اند که درخصوص محافظت از داده‌ها به شرکت‌های فناوری اعتماد ندارند، و همچنین از گسترش بزرگ‌داده‌ها ابراز نگرانی کرده‌اند. حدود 40 درصد نیز نگران بوده‌اند که در صورت کار در خانه وب‌کم‌ها آن‌ها را زیر نظر بگیرند. یکی از نکته‌های درخور توجه، تفاوت درصد پاسخ‌های بدبینانه در کشورهای توسعه‌یافته با کشورهای در حال توسعه است. در کشورهای توسعه‌یافته مانند ایالات متحده، بریتانیا، ژاپن و فرانسه که فناوری در آن‌ها نقش پررنگی دارد، کارگران بیشتری نسبت به فناوری ابراز بدبینی کرده‌اند. اما در کشورهای در حال توسعه مانند هندوستان و چین که فناوری در آن‌ها قدمت کم‌تری دارد، کارگران بیشتری نسبت به آن خوش‌بین بوده‌اند. این افراد خوش‌بین که 44 درصد کل شرکت‌کنندگان در نظرسنجی

را تشکیل می‌دادند، بر این باورند که بیشتر مشکلات را می‌توان با فناوری حل کرد و مردم را گردهم آورد.

پژوهش‌گران TNS می‌گویند که زمان مشخص خواهد کرد خوش‌بین‌ها درست می‌گویند یا بدبین‌ها، اما اگر مشخص شد که حرف «هر دو آن‌ها» درست است، شگفت‌زده نشوید.

به برخی دیگر از نتایج این بررسی توجه کنید:

- 66 درصد کارگران امریکایی گفته‌اند که ظرفیت فناوری در ارتقای کارایی افراد در محل کارشان سرانجام رو به پایان است.

- حدود 20 درصد افراد پیش‌بینی کرده‌اند که خودکارسازی کامل مشاغل‌شان را به چشم خود خواهند دید.

- 68 درصد کارگران در ایالات متحده گفته‌اند که بهتر است بعضی کارها را انسان‌ها انجام دهند و در چین 46 درصد کارگران چنین نظری دارند.

- 52 درصد کل کارگران در این نظرسنجی گفته‌اند، کارمندانی که در خانه کار می‌کنند به اندازه یا بیشتر از کارمندان شاغل در دفاتر و دیگر جاها کارایی دارند.

شمار آن دسته از کارگران امریکایی و چینی که چنین دیدگاهی دارند، به ترتیب 40 و کمی بیش از 50 درصد است. طی دو سال گذشته، موضوع دورکاری در ایالات متحده و برخی دیگر از کشورهای جهان بحث‌های گوناگونی را به جریان انداخته است. هم‌اکنون، 20 درصد از صد هزار نفر نیروی کار دل در راستای بخشی از «برنامه اشتغال نرمش‌پذیر» این شرکت رسماً دورکاری می‌کنند و دل امیدوار است تا سال 2020 این تعداد را به 50 درصد افزایش دهد. همین دورکاری‌ها باعث شد در سال مالی 2014 این شرکت 12 میلیون دلار صرفه‌جویی کند، میزان تولید گازهای گلخانه‌ای را 6700 تن کاهش دهد و شرایطی را پدید بیاورد که کارکنانش در کل 16 میلیون مایل کم‌تر رانندگی کنند. اما آن گونه که استیو لالا از مدیران بلندپایه دل نیز اظهار داشته است، فرهنگ مردم کشورهای گوناگون را نباید در این باره نادیده گرفت. او ژاپنی‌ها را مثال می‌زند که کار در دفتر و بیرون از خانه را شیوه‌ای بسیار مرسوم می‌دانند و در این سرزمین تعامل شخصی در محل کار اهمیت زیادی دارد.

تاریخ انتشار: